

[Viggo Starcke.]

høje regering ikke at være besjælet af evne til at udrette noget i den retning.

Bortset fra tilslutningen til Marshallplanen og til Atlanterhavspagten har regeringen ingen lykkelige resultater at opvise. I Sydslesvigpolitikken er der intet nået til virkeliggørelse af de kardinale danske krav: den administrative adskillelse, selvbestemmelsesretten og flygtningenes fjernelse. Der er fjernet nogle flygtninge, men omtrent lige så mange er kommet ind, og de er ved at gro fast. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede statsminister eller den højtærede udenrigsminister, om det ikke efter deres skøn er sådan, at Danmark bygger sin egen nationale selvbestemmelsesret på andre magters anerkendelse af denne ret, og hvis det er tilfældet, er det så ikke en meget smålig og fattig indstilling, at Danmark ikke vil unde andre den samme ret, som vi kræver for os selv. 800 000 danske vælgere på tværs af alle partiskel står med deres underskrift bagved denne politik, og dette er et minimumstal. Det er ganske forunderligt, at det ærede socialdemokratiske partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), kan tillade sig at fremkomme med fornærmende insinuationer overfor 800 000 danske vælgere. Men man forstår måske bedre hans indstilling til dette, når man tænker på de udtalelser, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremsatte den 19. maj i dansk-schweizisk forening, hvor dr. Bauer talte. Da sagde det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) overfor den tanke, der var fremme om at give folket større indflydelse gennem folkeafstemninger, at der er dog måske større forståelse på rigsdagen end i befolkningen for fremskridtene. Det er jo en meget autoritativ indstilling og en meget lidt demokratisk indstilling, og jeg vil glæde det ærede medlem med at neutralisere denne udtalelse med en udmærket utalelse, som blev fremsat af den højtærede indenrigsminister hr. Smørum, idet han i begyndelsen af maj udtalte, at folkestyret er ikke et styre for folket, men et styre ved folket. De udtalelser, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremsatte om professor Hansen Larsen, er jo tildels blevet tilbagevist. Det ærede medlem udtalte, at det egentlig var tvivlsomt, hvorvidt man fortsat kunne bruge ham som formand i Sydslesvigsk Forening. Jeg ved ikke, om det ærede medlem anlægger samme synspunkt på alle formænd, så de udsætter sig for den slags udtalelser.

Jeg skal tillade mig at henvise det ærede medlem til en ledende artikel, som stod i „Information“ tirsdag den 23. maj, og som omhandler dette tings højtærede formand. Jeg vil med interesse afvente, om det ærede medlem anlægger samme synspunkter på de to formænd.

I militærspørgsmålet står retsforbundet på det standpunkt, at det er statsmagtens opgave, såvidt det er muligt, at værne folkets ret, folkets frihed og folkets selvstændighed udadtil. Vort principale ønske er, at dette værn skal bygges på frivillighed, for det første fordi det er et moralsk krav, for det andet fordi det er praktisk, og for det tredje fordi det vil give størst effektivitet. Erfaringerne fra frihedsbevægelsen under besættelsen viste os, hvad friheden er for en objektiv kraft, og den moderne militærtæknik har medført, at den kortere uddannelse af det værnepligtige mandskab ikke kan give en effektivitet på det tekniske område. Fornylig har Englands kendteste militærteoretiker Liddell Hart i sin bog „Defence of the West“ anbefalet at afskaffe den almindelige værnepligt, at skabe en stående hær af specialuddannede soldater og at give disse soldater en ordentlig løn, hvilket besparelserne ved værnepligtens afskaffelse ville muliggøre. Dette er retsforbundets politik.

Indadtil lægger den høje regering op til en indenrigspolitisk konflikt med alvorlige udenrigspolitiske konsekvenser. Meningen med Marshallplanen var, at Europas lande skulle liberalisere deres handel, således at Europa kunne integreres til et eneste handelsområde, underkastet den multilaterale handelsvilkår. Dette var Marshall's tanke, og dette er Hoffmans politik. Danmark har givet sin tilslutning til denne politik, og Danmark har indkasseret Marshallhjælpen, hvorefter regeringen nu erklærer, at den vil standse frigørelsespolitikken og ikke overholde sine forpligtelser. Kan Danmark være dette bekendt? Den amerikanske nationaløkonom, Patrick Nieburg, har formuleret det amerikanske synspunkt således — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Vor økonomiske støtte til europæiske stater, som er uvillige eller påstår at være ude af stand til at gå over til en mangesidet, fri handel, udgør derfor en fare for vort“ — altså Amerikas — „eget økonomiske system.“

Dette til oplysning for den danske befolkning om, hvilken fare den højtærede handelsminister og hele regeringen og dens politik er for Danmark udadtil.

Danmark har haft vanskeligheder som